

Julijski Alpi - Triglav

16-19.10.2008.

Triglav je najviši vrh Julijskih Alpa. Prema jednoj od legendi ime je dobio po božanstvu Južnih Slovena, koje je imalo tri glave. Svojim oblikom je verovatno podsećao, mnoge ljubitelje prirode, na neosvojivog diva. Na vrh Triglava prvi su se popeli meštani okolnih naselja 26. avgusta 1778. god. Najviši je vrh bivše Jugoslavije, a danas simbol Slovenije.

Triglav je visok 2864m a moguće ga je popeti iz više pravaca. Uobičajeni pravci su iz doline Vrata preko Praga i Kredarice, Vršiča i Pogačnikovog doma, doline Soče preko Dolića, Bohinjskog jezera preko Vodnikovog doma, Pokljuke i Vodnikovog doma. U zimskim uslovima najbezbedniji uspon do Kredarice je iz doline Krme pa oklinčenom stazom na vrh. Severna triglavska stena je izazov alpinista. Dužine alpinističkih smeri su od 600m pa do 1800m sa najtežim ocenama. Naš pravac uspona na Triglav je sa Pokljuke i Rudnog Polja (1347m).

Krenuli smo iz Beograda u četvrtak naveče. Prognoza nam nije išla na ruku. Ispred Zagreba kiša. Uobičajeno smo se zadržali na granicama i krenuli ka Novom Mestu gde su nas sačekali planinari iz istoimenog grada, Mladen i Darko. Usput smo pokupili Tonija iz Sevnice. Planinarsko društvo Lisca iz Sevnice je ovom prilikom naš domaćin. Najbrojniji planinari, u dva autobusa, su Pobedaši, Novopazarci i Vranjanci. Dočekalo nas je maglovito i tmurno jutro. Kiša je prestala na Bledu. Plan se menja iz časa u čas. Ipak sigurnije je da mi odmah krenemo ka Kredarici pa makar i po kiši. Oni, koji su i u Beogradu razmišljali da li da idu na vrh, odmah su odustali. Pa ipak velika grupa je krenula (46 planinara). Autobusi su se zaustavili na Rudnom Polju. Pripremamo se za uspon i krećemo u koloni. Izmaglica, pa kiša rosulja, pa snežne loptice sve su to bile naše prepreke. Niko i ne pomišlja da odustane. A i da odustane gde će po ovako kiselom vremenu. Konstantan uspon do Jezerceta male zaravni na nešem usponu. Idealna prilika da sačekamo začelje. Nastavljamo sa usponom na Studorski preval (1892m). Sitna rosulja ne posustaje. Ne zadržavamo se na prevoju već nastavljamo dalje ka Vodnikovom domu (1817m) koji je na polovini uspona do Kredarice. Dom je, u ovo doba godine, zatvoren ali je stalno otvorena zimska soba. Odmor svima prija. Preko sipara i stenovitog dela dolazimo na Konjsko sedlo (2020m). Sačekujemo Mladena sa začelja. Konjsko sedlo je raskrsnica puteva. Sa njega je moguće ka Planiki, Krmi, Doliću i Kredarici.

Po kiši ka Kredarici

Ka domu

Kredarica

Grupa na Kredarici

Pojavljuje se i plavetnilo na nebu. Negde pred domom na Kredarici ugledasmo i sunce. Prognoza je bila tačna. Popodne se prolepšalo vreme. Dom na Kredarici je otvoren i dočekuje planinare preko cele godine. Jedino se osoblje kuhinje povlači pa njih zamenjuju dežurni meteorološke stanice. Lepo su nas dočekali sa toplim čajem i slovenačkim čorbicama. Smeštamo se u grupnim spavaonicama. Vreme se razvedrilo. Nebo se osulo zvezdama.

Sutradan pokušavamo sa severne strane od Kredarice na vrh. Ne ide. Zaleđena stena bi usporavala grupu. Donosimo odluku da uspon napravimo sa južne strane od doma Planika. Spuštamo se do raskrsnice pa ponovo uspon do Planike (2401m). Višak stvari ostavljamo kraj doma. Od snega ni traga. Markiranom stazom izlazimo na greben. Na grebenu ima zaleđenog snega pa moramo veoma oprezno ka vrhu uz obavezno korišćenje pupkovine (pojas, prusik i dva karabinera). Grebenki uspon na Triglav je skoro celom dužinom oklinčen.

Detalj sa uspona

Ka vrhu

Polako napredujemo. Oni koji su prvi put izašli na Mali Triglav (2725m), verovatno su zastali pred vertikalnom stenom preko koje vodi staza. Tako to izgleda sa Malog Triglava.

Detalj sa uspona

Pečaćenje

Vidljivost sa Triglava izvanredna. Na severozapadu Jalovec, Mangart kao na dlanu. Na severu Škrlatica, Prisojnik, Razor a u pozadini Grosoglogner i najviši austrijski vrhovi. Nikome se ne žuri. Fotografisanje sa zastavama, pečaćenje knjižica, krštenje onih koji su prvi put na ovim visinama, to je sve uobičajeno.

Grupa na vrhu

Ipak moramo nazad lagano i oprezno. Dok se ne stigne u dom Planika svi strepe. Velika je grupa pa su mogući kameni odroni. Vremena nemamo za opuštanje. Tek kod doma pravo slavlje. Polako se spustamo na Konjsko sedlo pa preko Krme do Kovinarske kočice (870m). Umor i ne osećamo. Malo je autobus kasnio ali to nije moglo da pokvari naše lepo raspoloženje.

Stižemo u Rateče. Autobus ne može do doma. Automobilima domaćina prebacujemo stvari do doma gde nas dočekuju sa rakijom i slovenačkom muzikom. Planinarski dom je preuređena kasarna. Smeštamo se u grupnim spavaonicama, po podu na sunderima i hodnicima. Veća grupa nije bila u ovom domu. Malo se i Slovenci čude ali organizacija je super pa i ne primećujemo gužvu. Dočekali su nas od srca.

Dom Rateče

Veselica

Torta

Po planu je trebalo da narednog dana malo planinarimo. Ali posle prelepog prethodnog dana samo bi se pokvario planinarski utisak. Odlučili smo da obiđemo Bledsko jezero. Jedva smo se rastali od dobrih Sevničana.

Bled

Na Bledu sačekujemo naše alpiniste koji su iz doline Vrata popeli kratku Nemšku smer.

Gostoljubivi domaćini su sa ostatakom grupe, koja nije išla na Triglav, napravili veoma zanimljiv program.

Usput se kratko zadržavamo sa našim starim prijateljima iz Novog Mesta. Hvala Mladenu i Darku koji su sve vreme bili sa nama. Svi zadovoljni vratili smo se u Beograd pre ponoći. Neki na spavanje a neki ponovo na prevoz do svojih kuća.

Doviđenja do sledećeg Triglava.

Vođa puta, izveštaj i fotografije: [Vladislav Matković](#)